

دوست

عمری است سر خوشیم به لطف و صفای دوست !
پر می زند به سینه دلم در هوای دوست !

از خلق روزگار بریدیم تا شدیم
مفتون و بی قرار رخ با صفای دوست !

دیگر هوای گشت و گذاری نمانده است
تا سر نهاده ایم به مهر و وفای دوست !

بر آسمان رسید سر از فخر و اشتیاق
گشتیم تا بدون ریا خاک پای دوست !

بیگانه گشته ایم ز عالم ز روی عمد
تا یافتیم راه به خلوت سرای دوست !

پایند هیچ مهر و وفائی نمانده ایم
ز آن دم که گشت کودک دل مبتلای دوست !

بر ما هر آنچه می رسد از دوست سرخوشیم
در کیش عاشقی نبود جز رضای دوست !

رضا شاپوریان
پنجشنبه ۳ سپتامبر ۱۹۹۸